

громна орбита, вѣтъ и далечь отъ орбита-та на Урана. Това ново тѣло, по този начинъ прибавено на наша-та система, на часа ще побърка движениѣ-та на Урана. Като го накара да отстѣпва отъ слънце-то и да увеличава срѣдній періодъ на обыкалия-та си. Въ този случай съвкупность-та на всички-тѣ вліянія на тѣзи нова планета върху Урана ще състави възмущеніѣ-та на послѣднія. По кой начинъ вліяніе-то на това ново сѣздадено тѣло върху движениѣ-та на стара-та планета бы могло да открие приблизително-то положеніе на възмущающе-то тѣло — не е мѣчно да разумѣять даже и тѣзи, кой-то не познаватъ высша-та математика. Явно е, че кога-то и двѣ-тѣ планети са намѣрватъ въ съединеніе или на една права линія, кой-то минува прѣзь тѣхъ и прѣзь слънце-то, и да сѣ на една-та страна отъ това свѣтило, явно е, че при таквъотъ съчетаніе нова-та планета съ най-голѣма сила ще оттѣгля отъ слънце-то стара-та. Ако да бѣше възможно да са намѣри, въ коя именно точка на своя-та орбита стара-та планета дѣйствително отстѣпва на най-голѣмо разстояніе отъ слънце-то, то тогазы въ това сѣщо-то направленіе приблизително шѣше да са намѣрва и възмущающе-то тѣло. По този начинъ, ний виждамы, че може да са намѣри приблизително едно положеніе на нова-та планета; и послѣ като са съобразявамы съ періодическо-то време на обыкаліѣ-то ѣ, възможно е да я прослѣдимъ назадъ и на прѣдъ по орбита-та ѣ, като приедемъ тѣзи послѣднія-та за съвършено кръгла.

Прѣдложена-та тука задача, разумѣва са, прѣдставлява доста мѣчнотіи, но тя далечь не прѣдставлява всички онѣзи мѣчнотіи, съ кои-то французскія геометръ былъ принуденъ да са бори. Макаръ и не открѣта, нова-та планета сѣществувала, и въ теченіе-то на много вѣкове тя обыкаліѣла по своя-та непозната орбита около слънце-то; вліяніе то ѣ върху Урана вынаги е дѣйствовало и кога-то были направены наблюденія върху Урана и опредѣлены неговы-тѣ мѣста, отъ кои-то трѣбало да са намѣрятъ неговы-тѣ еллиптически елементы, то излѣзло, че и тѣзи мѣста са намѣрвали въ извѣстна зависимость отъ дѣйствіѣ-та на невидимы възмутитель, отъ кое-то и слѣдвало да са заключи, че нѣкоя часть отъ негово-то вліяніе скривала са въ орбита-та на Урана. Да са раздѣли правилно всичко-то вліяніе на нова-та планета върху стара-та на двѣ части — на скрыто вліяніе и на вліяніе, кое-то произвожда дѣйствително възмущеніе — было необыкновенно трудно, и могло да са достигне само като са приемятъ нѣкои положителны хипотези. Заобыколенъ отъ всички тѣзи мѣчнотіи, Леверрье продѣлжавалъ своя-та работа и съ таквъотъ искусство располагалъ свои-тѣ аналитически изслѣдованія, що-то надвивалъ всички мѣчнотіи. Най-послѣ той обнародвалъ фигура-та на орбита-та на своя-та въображаема планета, нейно-то разстояніе, періода на обыкаліѣніе-то и даже масса-та на вещество-то, кое-то са съдрѣжа въ нея.

Тѣзи важны нѣща были съобщены на Французска-та Академія на Науки-тѣ на 31 Августа 1846 год. На 18-то число на слѣдующыя мѣсяць Леверрье писалъ на пріятели си, Г. Галле, въ Берлинъ, като го молль да насочи телескопа си къмъ онѣзи точка на небо-то, въ коя-то спорѣдъ исчисленія-та, трѣбало да са намѣрва прѣдполагаема-та планета. Просѣ-та была на часа испълнена, и въ първыя вечерь на наблюденіе-то былъ открѣта една звѣзда отъ осма величина, коя-то очевидно, была гостян-